

Nr 60.

Ankom till riksdagens kansli den 12 maj 1926 kl. 3 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om understöd av statsmedel till vissa ömsesidiga försäkringsanstalter på grund av förluster, förorsakade av mul- och klövsjukeepizootien inom landet.

I en inom första kammaren väckt, till jordbruksutskottet hänvisad motion nr 202 av herr *Nilsson, Nils Anton*, har hemställts, att riksdagen måtte besluta, att statsbidrag för förluster på grund av mul- och klövsjukeepizootien må av Kungl. Maj:t även tilldelas sådana ömsesidiga försäkringsanstalter, som enligt Kungl. Maj:ts kungörelse nr 226 icke komma i åtnjutande av statsbidrag, samt att storleken av nu föreslaget statsbidrag må bestämmas av Kungl. Maj:t efter undersökning från fall till fall; som grundval bör härvid gälla vad som i Kungl. Maj:ts proposition nr 231 till 1925 års riksdag föreslagits, varvid alltså statsbidraget i intet fall må överstiga $\frac{2}{3}$ av vad anstalten för förluster på grund av mul- och klövsjukeepizootien utbetalat i ersättning till försäkringstagarna under tiden 15 januari—15 september 1925.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd härför, hänvisas till motionen.

I mom. 13 a) av kungörelsen den 9 juni 1925 (nr 226) angående understöd av statsmedel i vissa fall på grund av förluster förorsakade av mul- och klövsjukeepizootien inom landet, vilken kungörelse avfattats i enlighet med av riksdagen år 1925 godkända grunder i sådant avseende, stadgas följande:

Har ömsesidig försäkringsanstalt, som meddelat försäkringar för förlust av nötkreatur eller mjölk på grund av mul- och klövsjuka, blivit skyldig utgiva ersättningar för sådana förluster med belopp, som sammanlagt motsvara summan av samtliga anstaltens enligt dess stadgar för sådana utgifter, utan uttaxering å delägarna, tillgängliga medel, må anstalten för varje gång ersättningsskyldighet på grund av dylik försäkring därefter inträder av statsmedel erhålla bidrag till betalningens fullgörande med belopp, motsvarande vad försäkringstagaren vid tillämpning av i denna kungörelse stadgade grunder skulle ägt utbekomma, där han ej tagit försäkring, som nu sagts.

Det ankommer på Kungl. Maj:t att, efter framställning av försäkringsanstalt, avgöra, huruvida angivna förutsättning för anstalts rätt att erhålla bidrag, som här avses, är för handen.

Om sökande av sådant bidrag och om ansöknings prövning m. m. skall

i tillämpliga delar gälla vad i kungörelsen stadgas i fråga om ansökning om ersättning till djurägare eller annan enskild person.

Enligt kungörelsen den 16 augusti 1925 (nr 385) angående fastställande av den tid, för vilken må utgå understöd enligt ovanberörda kungörelse nr 226, skulle sådant understöd icke utgå för förlust, som inträffade efter den 15 september 1925.

I motionen hänvisas till bestämmelsen att rätt till statsbidrag först inträder, sedan vederbörande försäkringsanstalt blivit skyldig utgiva ersättningar för sådana förluster, varom här är fråga, med belopp, som sammanlagt motsvara summan av samtliga anstalten enligt dess stadgar för sådana utgifter, utan uttaxering å delägarna, tillgängliga medel. Vidare framhåller motionären, att den praktiska tillämpningen härav föranlett, att anstalter, som varit förutseende nog att upplägga reservfonder, vilka finge disponeras under ett försäkringsår till så stort belopp att detta tillsammans med premieinkomsten för året täckte alla skaderegleringar, icke kommit i åtnjutande av statsunderstöd, under det att mindre förutseende försäkringsanstalter med sämre ekonomi erhållit sådant understöd. I anslutning härtill föreslår motionären, att efter prövning av Kungl. Maj:ts statsunderstöd bör utgå jämväl till sådana försäkringsanstalter, som ej enligt berörda kungörelse nr 226, komma i åtnjutande av statsunderstöd.

Utskottet.

Även om de av riksdagen år 1925 godkända grunderna för ifrågavarande understödsverksamhet i av motionären angivet avseende skulle kunna anses hava erhållit en något restriktiv karaktär, finner sig utskottet dock icke nu — sedan den tidsperiod, varå dessa grunder hava avseende, tilländagått — böra tillstyrka någon ändring i samma grunder.

Under återopande av det anförda hemställer utskottet,

att förevarande motion I: 202 icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 11 maj 1926.

På jordbruksutskottets vägnar:

O. NILSSON.

Närvarande: se utlåtande nr 59.